

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΣΗΛΟΦΥΕΥΝ

Α Θ Η Ν Α

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΤΕΚΤΟΝΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΜΑΙΟΣ 1893

ΙΣΟΤΗΣ

ΕΛΛΗΘΕΡΙΑ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΑΘΗΝΑ

ΤΕΚΤΟΝΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ

ΣΥΝΑΡΧΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΫΠΗΡΕΤΑ	ΕΚΔΟΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΤΑΙ
'Εν Ἑλλάδι δρ 5	ΑΘ. Ε. ΒΡΥΖΑΚΗΣ
'Εν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 5	'Ἰπ. Ρ. † τίως Σεβ. τῆς Σ. Στ. . .
	« Ἀθηνᾶς ».
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ	ΑΝΤ. Ι. ΧΑΛΙΚΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΘ. ΒΡΥΖΑΚΗΝ	
ἑδρ. Πανεπιστημίου, χρ. 26 - Ἀθήναι	'Ἰπ. τοῦ Ρ. †, τίως Α'. Ἐπ. τῆς
Τὰ χειρόγραφα δημοσιεύονται ἢ	Σ. Στ. « Ἀθηνᾶς », Μεγ. Θεσ. . .
μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.	τῆς Μ. Ἀν. τῆς Ἑλλάδος.

ΤΕΚΤ. ΔΙΔ. Α΄ ΒΑΘΜΟΥ
ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΕΝ Τῇ ΣΤ. «ΑΘΗΝΑ»
Τῆ 26 ΜΑΙΟΥ 1893.

'Αγ. ἄδ.
Διὰ προηγουμένης ἡμῶν ἐπιλήθως ἀνεπτύξαμεν τὰ τῆς στοιχειώ-
δους τοῦ μαθ. διδασκαλίας καὶ ἐδώκαμεν γενικὴν ἔννοιαν τῆς ἀπο-
στολῆς τοῦ τεκτ. καὶ τῆς ἐν γένει ὁράσεως αὐτοῦ. Νῦν θὰ ἐπιλή-
5

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τεκτ.: διδ.: α΄ βαθμοῦ γενομένη ἐν τῇ Στ.: « Ἀθηνᾶ »
τῇ 26 Μαΐου 1893 ὑπὸ Α. Βρυζάκη σελ. 65

'Εκλογή Μ.: Ἀν.: τῆς Ἑλλ. »	»	72
'Ἡ ἄδ.: Κλοτίλδη Θεοδᾶ (εἰκὼν) »	»	73
Τὸ γέθμα Σ.: Στ.: « Ἀθηνᾶς » »	»	74
'Ανὰ τὰς Στοᾶς »	»	76
Σεισμοὶ Θεβῶν »	»	78
'Αδελφικὰ συμβάντα »	»	80

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τοῖς ἄδ.: συνδρομηταῖς.

Ἀναγκαζόμεθα νὰ παρακαλέσωμεν τοὺς ἄδ.: συνδρομητὰς νὰ ταχύνωσι τὴν καταβολὴν τῆς μικρᾶς συνδρομῆς των, ἵνα μὴ παρεντίθενται προσκόμματα εἰς τὴν τακτικὴν ἐκδοσιν τοῦ φύλλου.

'Ἡμεῖς προθύμως παρέχομεν ἄνευ ἀμοιβῆς τὴν διανοητικὴν ἡμῶν ἐργασίαν εἰς πλουτισμὸν καὶ ἀξιοπρεπεῖαν τῆς « Ἀθηνᾶς », θὰ ἦτο ὅμως ὄλως ἄδικον νὰ ὑποβαλλώμεθα καὶ εἰς ζημίαν ὕλικας ἕνεκα τῶν καθυστερήσεων τῶν ἀγ.: ἄδ.: οἵτινες πρέπει νὰ γνωρίσωσιν, ὅτι ἡ εὐτελής αὐτῶν συνδρομὴ καταβαλλομένη ἀπαλλάσσει ἡμᾶς δυσχερειῶν, αἵτινες σπουδαίως παραβλάπτουσι τὴν κανονικὴν τοῦ περιοδικοῦ ἐκδοσιν.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

σωμεν περί ειδικωτέρου θέματος, περί του συμβολισμού δηλ. ὅστις εἶνε ὁ κυριώτατος παράγων, ὁ πόσον σφικτικῶς συνδέων τοὺς ἀνά τὴν γῆν ἀπασαν ἀδ. τεκτ., καὶ ἀδελφικῶς συνενῶν αὐτοὺς εἰς μίαν ἀδαμάντινον ἀδελφικὴν ἄλυσιν.

Ὁ συμβολισμὸς ἦτο τὸ ἀρχαιότατον μίσον τῆς συνεννοήσεως παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς μεμνημένοις, τοῖς Αἰγυπτίοις, τοῖς Πυθαγορείοις καὶ κατόπιν τοῖς Ἐλευσινίοις. Ἐκάστη διδασκαλία ἠθική, ἕκαστον νόημα ὑψηλόν, ἕκαστη συνεννόησις ἀπλή, διὰ τῶν συμβόλων ἦτο καταληπτή καὶ διὰ τῶν συμβόλων μετεδίδετο ἀκριβῶς, ὡς εἶχεν, ἄνευ παραλλαγῆς ἢ μεταβολῆς οὐδεμιᾶς, ἄνευ ἀλλοιώσεως ἢ παρεξηγήσεως εἰασδότητος. Παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις μάλιστα, ὧν τὰ πλεῖστα συμβ., κατέχει ὁ σημερινὸς τεκτ., ἦν τόσο καθαρὰ καὶ τόσο καταληπτή ἡ ἐννοια τῶν συμβόλων, ὥστε εἰ δι' αὐτῶν συνεννοούμενοι εὐχερέστατα κατενόουν τὰς πρὸς ἀλλήλους γενομένας ἐρωτήσεις, καὶ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀμφίβαλλον περί τῆς μεταδόσεως αὐτῶν.

Ἄλλ' ὁ συμβολισμὸς, ὡς ἔχει σήμερον παρ' ἡμῖν, ἀπέκτησεν ἰδιόζοντά τινα χαρακτῆρα ἕνεκα τῆς ἀπλοποιήσεως καὶ τῆς μερικεύσεως ἦν ὑπέστη. Διὰ τοῦτο ἕκαστον τμήμα οὕτως εἰπεῖν τοῦ ἐν χρήσει συμβ. απαιτεῖ καὶ ἰδίαν μελέτην καὶ ἐξήγησιν, ἣτις δὲν εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς παρούσης ἡμιλείας. Ἡμεῖς θὰ εἰπωμὲν τινα γενικά περί τοῦ συμβ. ἵνα κατανοῆσθ ὁ κύκλος τῶν μαθ., τὰ ἀπαραίτητα αὐτοῦ μέρη καὶ δυναθῆ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν ἐννοίαν αὐτοῦ.

Ἡ παρ' ἡμῖν συμβολ., δοκιμασία εἶνε μάλλον ψυχολογική δι' αὐτῆς ἐπιζητοῦμεν νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ μουσμένου, νὰ ἐκβάλωμεν ἀπ' αὐτῆς πᾶσαν πονηρὰν σκέψιν καὶ ἐνέργειαν, νὰ εὐώσωμεν αὐτῇ νὰ ἐννοῆσῃ, ὅτι οὐδὲν θέλομεν νὰ μεταβάλωμεν ἐξ ἐκείνων ἄτινα τὸ σχολεῖον καὶ ἡ Θρησκεία ἐσπειραν εἰς αὐτήν, μάλιστα δὲ νὰ πεισθῆ ὅτι τὴν καθαρὰν καὶ ἀώτερον διδασκαλίαν τῆς τελευταίας ὁ τεκτονισμὸς θὰ ἐνισχυσῇ, θὰ ἐδραιώσῃ τὴν πιπιύθησιν εἰς ἑαυτὸν καὶ τὴν ἐργασίαν, καὶ θὰ τὸν καταστήσῃ ἀξίον χριστιανόν, καλὸν πολίτην, ἐνάρετον οἰκογενειάρχην καὶ χρηστὸν μέλος τῆς παγκοσμίου τεκτονικῆς οἰκογενείας.

Ὁ συμβολισμὸς εἶνε ἡ κυβερνώσα τὸν τεκτ. καὶ κρατοῦσα τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ τὰς ἁγίας δυνάμεις ἄνευ τοῦ συμβολισμοῦ δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ καὶ λυσιτελής ἡ καθολικὴ αὐτοῦ συγκρότησις. Ἡ θεομασία ἀληθῶς ὄρασις τῆς ἐταιρικῆς εἰς οὐδὲν ἄλλο ὀφείλεται μᾶλλον ἢ εἰς τὸν συμβολισμὸν διὰ τοῦτο πᾶς τέκτων ὀφείλει πρωτίστως νὰ κα-

τανοῆσθ τὴν ἐννοίαν τῶν συμβόλων, καὶ δι' αὐτῆς νὰ σπουδάσῃ τὴν βθεϊκὴν φιλοσοφικὴν τοῦ τεκτ. διδασκαλίαν.

Ὡς ἐν προηγουμένῃ ἡμιλείᾳ εἶπομεν, τὰ πάντα ἐν τῷ τεκτ. διὰ τοῦ συμβολισμοῦ ἐννοοῦνται, καὶ ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ ὑποψηρίου ἐν τῷ τεκτ. μαγάρῳ συμβολικῶς παρίστανται αὐτῷ τὰ πάντα. Διὰ τοῦτο ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς ἐν τῷ σκοτ. θαλάμῳ ἐγκλείσεως αὐτοῦ.

Ὁ σκοτ. θαλ. εἶνε τὸ σύμβολον πάσης κοσμικῆς ἀκολασίας καὶ τῆς ἀγνοίας τῆς ἀρετῆς διὰ τοῦτο ἡ ἐν αὐτῷ διαμονὴ τοῦ δοκιμοῦ ἐμφαίνει ὅτι ζόφος καὶ σκότος ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἐπικράτηται, ἡ δὲ μικρὰ λαμπρά, ἣτις τὸν φωτίζει, δεικνύει τὴν ἀμυδρὰν ἐλπίδα αἰσιωτέρου μέλλοντος. Ἡ ἐλπίς ὁμως αὕτη ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἐγγήγορσιν τοῦ πνεύματος, ἣν ἐρμηνεύει ἡ εὐθυμια παρούσα τοῦ ἀλέκτορος, τοῦ ἐν μίσῳ τοῦ ζόφου τῆς νυκτὸς ἀναγγέλλοντος τὴν ἡὼ ἀλλὰ πλὴν τούτων πάντων, ζωντανὴ ἡ εἰκὼν τῆς ματαιότητος τῶν ἐγκοσμίων κεῖται πρὸ τῶν ὀρθαλμῶν του καὶ τὸν φέρει εἰς σκέψεις μελαγχολικὰς περί τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀλλ' ἡ κλειψύδρα, ἡ ἰκίε που παροῦσα, γεννᾷ τὴν σκέψιν ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη καιρὸς σωτηρίας, καὶ ὅτι ὁ χαράσσων νέαν ὁδὸν, διαρρηγνύων πάντα δεσμὸν μὲ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον καὶ ἐνδονόμιτος τὸν νέον, εἶνε δυνατὸν νὰ σωθῆ. Ὁ ἄρτος καὶ τὸ ἄλας, τὸ σημεῖον τοῦ ἐξιλασμοῦ καὶ τῆς λήθης τοῦ παρελθόντος, εἶνε ἡ ἐπισφράγισις τῆς ἐν τῷ σκοτ. θαλάμῳ συμβ. δοκιμασίας, ὅτι ἡ ἀφίρσις πάσης φωτεινῆς ἀκτίνος καὶ ἡ γύμνωσις καὶ ἡ ἀφίρσις τῶν μετάλλων βίπτουσι τὸν ὑποψ. εἰς λαθύρινθον σκέψιν, συγκρουομένων πρὸς τὰς πρώτας καὶ συγχομένων πρὸς τὰς περὶ τεκτ. ἰδέας του.

Ἡ ἀγνοια παντὸς πράγματος καὶ ἡ ἀπλήρως ἐξήγησις τῶν προσπιπτόντων εἰς τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν φέρει τὴν σύγχυσιν καὶ εἰς τὰς ἰδέας καὶ εἰς τὰς πράξεις διὰ τοῦτο, ὅσῃν σοφίαν καὶ ὅσῃν ὀξύνουσαν καὶ ὅν κέρκτηταί τις, εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐννοῆσῃ τὴν ἀλληγορικὴν ἐννοίαν τῶν κατὰ τὴν εἰσόδον αὐτοῦ συμβαινόντων. Τὴν τυφλωσιν εἰς ἣν περιπίπτει πρὸ τῆς εἰσδοχῆς του καὶ τὴν ἀφίρσιν ἀπ' αὐτοῦ παντὸς μετάλλου, καὶ τὴν γύμνωσιν καὶ τὴν ἀταξίαν τῶν βημάτων του δὲν δυνατὴ ἢ ν' ἀποδώσῃ εἰς ἐλαφρὰν τινα καὶ γυλοῖαν ἴσως παιδιάν, γινομένην πρὸς τὸ θεαθῆναι καὶ πρὸς ἀπλήρως ἐκπληξῆν. Καὶ ἐν τούτοις πάντα ταῦτα ἀποτέλουσι θέματα σπουδαία πρὸς μελέτην καὶ ἀρετὴν σοβαρότητα, ἐνέχουσι διὰ

τὸν μεμυημένον. Ὄταν ὁ παλαιός, ὁ ἀμικρωλὸς ἄνθρωπος πέσῃ, ὅταν ἡ πονηρία καὶ ἡ κακία καὶ πάντα τὰ ἄλλα τὰ τὸν ἄνθρωπον ἀτιμάζοντα κακὰ ἐκλείψωσι, ὅταν ὁ περιβάλλων αὐτὸν πλοῦτος καὶ πᾶσα ἐγκόσμιος ματαιοδοξία ἐκμηδενισθῶσιν, ὅταν, λέγω, πᾶς ἐγωισμὸς καὶ πᾶν ἀνθρώπινον ἐλάττωμα ἐκλείψῃ, ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται γυμνός, ἐν νηπιώδει καταστάσει, μὲ τὸ ἐν αὐτῷ ὑπάρχον σπέρμα τοῦ ἀγαθοῦ, ἀλλὰ τυφλός, μὴ δυνάμενος νὰ ἴδῃ τὸ φῶς, ὡς ὁ ἀπὸ τῆς σκοτίας εἰς τὸν λάμποντα ἥλιον ἀποτόμως μεταβαίνων. Τότε ἔχει ἀνάγκην ποδηγεσίας, στηρίγματος, ὁδηγοῦ· τὰ παραπαίοντα βήματά του γίνονται στερεά, γίνονται ἀσφαλῆ ὑπὸ τὸν στιβαρὸν τοῦ ὁδηγοῦ βραχίονα. Ὁ νήπιος τότε ἄνθρωπος ἀναθαρρεῖ, ἀναπνέει, καὶ ἡ τῆς ψυχῆς του ἀγαλλίασις βγαίνει κύβητοςμένη, καθόσον ὁ ἄγνωστος ὁδηγὸς προχωρεῖ πρὸς τὴν ἁδὸν τῆς ἀληθείας. Τὰ πάθη τὰ ἐγκόσμια ὡς κεραυνοὶ βρέμουν γύρω, ἡ θύελλα τοῦ ἐγωισμοῦ, τῆς φιλοδοξίας, τῆς ματαιότητος, τῆς πονηρίας, τῆς πλεονεξίας μαίνεται ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του καὶ ὑπὸ τοὺς πόδας του, τὰ κλονούμενα γόνατα μόλις ὑποβαστάζουσι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ὅτε ἡ φωνὴ τοῦ διδασκάλου, ἡ συνειδήσις, ὁ αὐστηρὸς κριτής, καὶ ἡ σύνεσις μὲ λόγους γλυκεῖς ἀγγέλλουσιν εἰς τὸ οὖς του τὴν προσεχῆ νίκην, ἣν διὰ τῆς ἐπιμονῆς θὰ ὀρέψῃ. Καὶ ὁπῶς ἡ θύελλα παύεται, οἱ κεραυνοὶ παύονται, γαλανὸς ὁ οὐρανὸς ἤρχισιν ἀναφαινόμενος, καὶ ἡ τοῦ φωτός τοῦ ἡλίου προσεχῆς ἐμφάνισις θὰ ὀρώσῃ ζωὴν εἰς τὰ ἀποκαμύοντα μίλη του καὶ θὰ διαλύσῃ τὴν ἀγλύν τῆς δοκιμασίας, ἥτις τόσῃ σύγχυσιν, τόσῃ ἀστάθειαν, τόσῃ τρικυμίαν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἔφερε. Τὸ περιεκλύπτων τοὺς ὀφθαλμοὺς παραπέτασμα πίπτει. Ἐκεῖ ἐνθα ἡ θύελλα ἐμαίνεται, ἐκεῖ ὅπου ὁ κεραυνὸς συμβολικῶς τὸν ἐδοκιμάζει, ἀγκάλαι ἀδελφικαὶ τὸν ὑποδέχονται καὶ χεῖλη ἀδελφικὰ τείνονται αὐτῷ εἰς ἀσπασμόν· ἄνθρωποι τῶς αὐτῷ ἄγνωστοι τῷ γίνονται ἀδελφοί, ἐνῶ τὸ σῆμα τῆς ἐργασίας, τῆς μόνης αἰ' ἧς ὁ ἄνθρωπος προάγει καὶ εὐημερεῖ, περιβάλλει αὐτὸν, ὡς ἐνθυμημα προσφιλες, ὅπερ ἡ ἀναγέννησις τῷ ἐδώρησε καὶ ὅπερ ὁ τεκτονισμὸς μετὰ τῆς ἀδελφικῆς στοργῆς τῷ προσέφερεν, ὡς σύμβολον τῆς πρώτης φροντίδος, ἣν ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῆς κοινωνίας ὀφείλει νὰ φροντίσῃ.

Ἄλλὰ ἐνῶ ταῦτα πάντα καλῶς ἐννοεῖ ὁ μυούμενος, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου καλῶς πάλιν ὑπόσχεται νὰ μελετήσῃ τὰς χειραψίας, τὰ συνθήματα καὶ τὰ παρομαρτοῦντα αὐτοῖς σύμβολα, δεῖ ὡν τῷ ἐδόθη τὸ δικαίωμα ν' ἀποκαλῆ ἀδελφοὺς πάντας τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς τέκτονας,

τὶ τάχα σημαίνειαι τὰ περὶ αὐτὸν ἐν ᾧ τόπῳ ἐργάζεται μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν του; Τίς ὁ τόπος οὗτος, τίς ἡ σημασία του, τί τὰ ἐν αὐτῷ καὶ ἐκτός αὐτοῦ, τινες οἱ διευθύνοντες καὶ οἱ προϊστοὶ καὶ οἱ ἐπόμενοι καὶ τὰ ἴθια, καὶ τὰ παρόμοια αὐτῶν; Ὅσον ἄπλοῦς ὁ τόπος τῆς ἐργασίας, ἐπὶ τοσοῦτον πολυσύνθετος καὶ συμβολικὸς τυγχάνει ὅσον ἄπλοα τὰ ἐν αὐτῷ, ἐπὶ τοσοῦτον δυσνόητα καὶ στρυφνὰ ἐν τῇ δικνοίᾳ τοῦ νηωστί εἰσερχομένου παρίστανται. Εἰς πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ὁ συμβολισμὸς βασιλεύει καὶ δεῖ αὐτοῦ καὶ μόνου δύναται τις νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰς καθαρὰς ἐννοίας τοῦ τεκτονισμοῦ, τοῦ παγκοσμίου τούτου σώματος, τοῦ τόσα εἰεργετήματα καὶ τόσας ἐκδουλεύσεις παρασχόντος τῇ ἀνθρωπότητι.

Ἡ κανονικῶς κατηρητισμένη καὶ ἐργαζομένη στοὰ συμβολίζει βλόκληρον τὸ σύμπαν. Οἱ περιβάλλοντες αὐτὴν τοῖχοι οὐδὲν ὄριον ἀποτελοῦσιν ὡς πρὸς τὰς ἰδανικὰς θεωρίας τοῦ τεκτονισμοῦ. Τὰ ὄρια ἐκάστης Στ., εἰσὶ τὰ τέσσαρα τοῦ κόσμου σημεῖα. Ὁ τόπος οὗτος, ἐν ᾧ συνερχόμεθα, εἶνε ἀφιερωμένος εἰς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐργασίαν, ὥστε πᾶς νῆος τεκτ., εἶνε καὶ νῆος τῆς ἀγάπης.

Τὴν Στ. συνιστῶσι κυρίως οἱ τρεῖς περιττοὶ ἀρ., 3., 5., καὶ 7., Ἐξ ὧν ὁ πρῶτος σημαίνει τοὺς τρεῖς μεγ. διδ. τοὺς χρησιμεύσαντας εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, τοῦ μόνου καὶ πρώτου ναοῦ, ἐν ᾧ ἐν πάσῃ ἀγνότητι, ἀνευ εἰδωλολατρίας, ἐδοξάσθη καὶ ἐλατρεύθη ἡ ἀνωτάτη καὶ ἡ ἀόρατος δύναμις. Πλὴν τούτου, ὁ ἀρ. 3., εἶνε ἡ συμβολικὴ ἐκφρασις τοῦ ἱεροῦ τριγώνου τοῦ Μ., Α., τοῦ Σ., ὅστις εἶνε ὁ βασιλεὺς τῆς γενέσεως, τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου ὁ ἀρ. 3., εἶνε ἡ ἐκφρασις καὶ τῶν τριῶν στηλῶν αἰτινες στηρίζουσι τὴν Στ., ἥτις τῆς Σοφίας, τῆς Ἰσχύος καὶ τοῦ Κάλλους. Ἐκ τούτων ἡ Σοφία ἐμπνέει καὶ ἐφευρίσκει ἡ Ἰσχυς στηρίζει καὶ τὸ Κάλλος περιβάλλει τὸν κόσμον. Ταῦτα δὲ εἶνε ἡ τελειότης τοῦ παντός, καὶ ἀνευ αὐτῶν οὐδὲν διαρκῆς ἐν αὐτῷ. Καὶ τὴν μὲν στήλην τῆς Σοφίας ἐκπροσωπεῖ ὁ ἀδ. Σιβ., διδ., ἐδρεύων ἐν Ἀνατολαίᾳ, τῆρῶν τὴν ἁρμονίαν μετὰ τῶν ἐργαζομένων καὶ διευθύνων αὐτοὺς εἰς τὸ ἀρχθόν. Τὴν δὲ στήλην τῆς Ἰσχύος ἐκπροσωπεῖ ὁ ἀδ. α. ἐπ., ἐδρεύων πρὸς Δυσμὰς, ὅπου ὁ ἥλιος τελειώνει τὴν πορείαν του, ἀμείβων τοὺς ἐργ., ὧν ὁ μισθὸς εἶνε ἡ ἰσχυς καὶ τὸ στηρίγμα τῆς ὑπάρξεως των, καὶ τὴν στήλην τοῦ Κάλλους ἐκπροσωπεῖ ὁ ἀδ. β. ἐπ., ἰστάμενος πρὸς Μεσημβρίαν, ἥτις εἶνε

τὸ μέσον τοῦ κάλλους τῆς ἡμέρας, ὅτε ἀναπαύονται οἱ ἔργ.: οὗς ἀνακαλεῖ ἐκ τῆς ἀναπαύσεως εἰς τὴν ἔργ.

Ὁ δὲ ἀρ. 5. σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶνε πεπρωτισμένος διὰ τῶν πέντε αἰσθήσεων, τῆς ὁράσεως, τῆς γεύσεως, τῆς ἀφῆς, τῆς ἀκοῆς καὶ τῆς ὀσφρήσεως. Ἐξ ὧν αἱ τρεῖς εἶνε ἐν μεγάλῃ χρήσει, ἥτοι βλέπει τὰ σημεῖα διὰ τῆς ὁράσεως, αἰσθάνεται τὴν ψαῦσιν καὶ ἀναγνωρίζει τοὺς ἀδ., εἰς τὰ σκότη καὶ εἰς τὸ φῶς διὰ τῆς ἀφῆς, καὶ ἀκούει τὴν λέξιν διὰ τῆς ἀκοῆς. Καὶ ὁ ἀρ. 7. διότι 7 εἶσιν αἱ ἐλεύθεραι γνώσεις, ἡ γραμματικὴ, ἡ ῥητορικὴ, ἡ λογικὴ, ἡ ἀριθμητικὴ, ἡ γεωμετρία, ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ἀστρονομία. Ἐκ τούτων ἡ γραμματικὴ διδάσκει τὴν γραφὴν καὶ τὸν λόγον, ἡ ῥητ. τὴν τέχνην τοῦ ἐκφράζειν τὰς ἰδέας ἡμῶν καὶ συζητεῖν, ἡ ἀριθμ. τὴν ἐύναμιν τῶν ἀριθμῶν, ἡ γεωμετρία τὴν τέχνην τοῦ μετρᾶν τὴν γῆν, ἡ μουσικὴ τὴν ἀριτὴν τῶν ἤχων καὶ ἡ ἀστρονομία νὰ γινώσκωμεν τὰ ἀποτελοῦντα τὸ Σύμπαν σώματα.

Ἡ Στ. ἔχει σχῆμα μακροῦ τετραγώνου. Τὸ πλάτος αὐτῆς διήκει ἀπὸ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμᾶς, τὸ δὲ μῆκος ἀπὸ Μισσηθρίας πρὸς Βορρᾶν, καὶ τὸ ὕψος ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ τὸ βάθος ἀπὸ τῆς ἱπιφανείας τῆς γῆς μέχρι τοῦ κέντρου. Ἡ συμβολικὴ αὕτη περὶ τῆς Στ. ἐξηγήσεις δείκνυσιν ὅτι ὁ ἐλεύθερος τεκτ. εἶνε παγκόσμιος, καὶ ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἐκφράχθη ἀπὸ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμᾶς, καὶ ἀπὸ Δυσμῶν εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον. Ἴνα δὲ κατανεκθῆ εὐχερῶς τὸ σχῆμα καὶ ὁ κατακρητισμὸς τοῦ ναοῦ τῆς ἐργασίας, δίδομεν ὡς ἀκασφῆσεις τινάς, δι' ὧν αἱ ἐκ τῶν ἀδ. μαθηταὶ ἢ ἀννοήσωσι διατὶ καὶ πῶς ἡ Στ. οὕτως θεωρεῖται κανονικῶς ἀρτία.

Διαθῆτης καὶ γωνιάμετρον ἐπ' ἀλλήλων συμπεπλεγμένα παρεστῶσι τὴν Στ., λειτουργοῦσαν. Τὴν κορυφὴν τοῦ ἐνός τριγώνου κατέχει ὁ διευθύνων τὰς ἐργ. τὰ δὲ ἄκρα τῶν σκελῶν αὐτοῦ οἱ δύο ἀδ. ἐπ. οἱ ἄμεισοι αὐτοῦ ἀναπληρωταί. Τοῦ ἑτέρου ἀνεστραμμένου τριγώνου τὴν κορυφὴν κατέχει ὁ ἀδ. Στ. ὁ τὸν σιπτ. περιβολὸν προφυλάσων πάσης ἐξωτερικῆς ἐπιδράσεως καὶ ὡς φραγμὸς ἀδιάβατος μεταξὺ μεμνημένων καὶ ἀμνήτων ἱστάμενος τὸ θεξιὸν αὐτοῦ σκέλος κατέχει ὁ ἀδ. ρητ., ὁ κατὰ τοὺς κανον. τηρητῆς καὶ τὸ ὄργ. τοῦ νόμου, ὁ ἄμεισος ἐπικριτῆς καὶ ἐπιτιμητῆς πάσης παρεκτροπῆς λαμβανούσης χώραν ἐν τῇ Στ. καὶ ἐπιφορτισμένος νὰ διδάσκη καὶ συμβουλεύῃ τὰ καλά, ἐπιπτύχῃ δὲ περὶ τὴν τήρησιν τῶν κανονισμῶν, τῶν συντ. καὶ τῶν ἰθιμῶν τῶν τεκτ. Τὸ

δὲ ἀριστερὸν σκέλος κατέχει ὁ ἀδ. Γραμμ. ὁ διαγράφων καὶ διατυπῶν τὰ τῶν ἐργ. διαγράμματα καὶ φυλάσων τὸ πόρισμα τῶν ἐργ. ὁ φυλαξ τῶν ἐπισήμων πινάκων καὶ τῆς Χ. Β. καὶ ὁ ὑπὲρ πάντας ἐν τῇ Στ. ἐργαζόμενος. Πλὴν τούτων, τῆς Στ. ἐν ἐργ. εὐρισκομένης, τρίγωνον σχηματίζεται ἐν τῇ Ἀνατολῇ οὐ τὴν κορυφὴν κατέχει ὁ ἀδ. Σιβ. καὶ τὰ σκέλη ὁ ἀδ. ρητ. καὶ Γραμμ. τρίγωνον δὲ ἐν τῇ Δύσει, οὐ τὴν κορυφὴν κατέχει ὁ ἀδ. Στιγ. καὶ τὰ σκέλη οἱ ἀδ. δύο ἐπ.

Ἐν πασὶ τούτοις, ὡς βλέπετε, πρωταγωνιστεῖ ὁ ἀριθ. 3. διότι διὰ τῆς τριαδικῆς ἐνότητος εκπροσωπεῖται ἡ θεία Μεγαλειότης καὶ ἡ φιλοσοφικὴ ἐννοια τῆς δημιουργίας. Ἀλλ' ἐνῶ οὕτως συμπεπλεγμένα τὰ δύο τρίγωνα παρεστῶσι τὸ Σύμπαν ἐργαζόμενον καὶ παράγον, ἄλλη ἐκφανσις ζωηρὰ προσβάλλει τὴν ὄρασίν μας. Ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ καίται εἰκὼν συμβολίζουσα τὴν Γένεσιν, τὴν θειοτάτην καὶ ἀκριβεστάτην διερμηνεύσιν τοῦ Παντός. Τὴν Γένεσιν εἰς τὴν τὸ πᾶν ἀνήκει καὶ θ' ἀνήκη, ἐξελισσομένην καὶ ἀκμάζουσαν πάντοτε, καὶ ἥτις εἶνε τὸ σύμβολον τῆς αἰθλαλούς καὶ ἀκμαίας ἀληθείας τῆς ὑπάρξεως καὶ ἡ παράστασις τῆς μεγίστης καὶ διεποίσης τὰ πάντα δυνάμεως. Δὲν εἶδονατο ὁ τεκτονισμὸς νὰ μὴ λάβῃ ὡς τὴν ὑπερτάτην ἀλήθειαν καὶ συμβολικῶς παραστήσῃ δι' αὐτῆς τὴν ἐαυτοῦ δυνάμιν καὶ ἰσχύν.

Ἡ Ἐλ. τεκτονικὴ εἶνε ἀπόστολος καὶ κήρυξ τῆς ἀνθρωπίνης ἀγάπης οὐδὲν θέτουσα ὅριον ἐν τῇ ἀναζητήσει τῆς ἀληθείας. Προβαίνουσα πρακτικῶς καὶ ἀρχίζουσα ἀπὸ τοῦ ἀτόμου, δίδει τὸ σύνθημα τοῦ διὰ τῆς ἀγάπης συνδέσμου καὶ τῆς ἐνότητος τῆς ἐργ. πρὸς διάπλασιν καὶ ἠθικοποιήσιν τῆς ἀνθρωπότητος. Πᾶς ὁπαδὸς αὐτῆς εἶνε ἀπόστολος τῆς ἀγάπης διὰ τοῦτο πρέπει νὰ καταστῇ πρῶτον ἀξιὸς αὐτῆς Ὁρεῖλει ν' ἀγαπᾷ καὶ ν' ἀνταγαπάται. Δεικνύουσα ὅτι πρέπει νὰ ἐργασθῇ τις τὸν ἀκατέργαστον λίθον, διδάσκει ὅτι αὐτὸς ὀρεῖλει νὰ μερρώσῃ ἑαυτὸν ἀποβάλλων τὰς ἀμόρφους γωνίας καὶ διαγράφων γραμμάς κανονικάς, καὶ ν' ἀναδείξῃ νοῦν καὶ καρδίαν ἀξίαν τῆς ἀποστολῆς ἣν καλεῖται νὰ ἐκπληρώσῃ. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ τεκτονικὴ ὄνομάσθη τέχνη βασιλική, οἱ δὲ τεκτονες μαθηταί, σύντεχνοι καὶ διδάσκαλοι, καὶ ἡ Στ. ἐργοστάσιον. Ἐκ τούτου ὁ τεκτων ἔχει ἀνάγκην σφύρας καὶ σφαίρας, γωνιαμέτρου καὶ ὑπαγωγίως, καὶ διαθῆτου καὶ κανόνος καὶ μοχλοῦ. Ἐνεκα τούτου ζώνονται τὸ περίζωμα ἐν τῇ ἐργ. ὅπως σημάνῃ ὅτι ἀσπίς καὶ καθαρὸς καὶ πρόθυμος προσφέρει ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐργασίαν ὑπὲρ τῆς ἀν-

θρωπότητος, μακρὰν τοῦ λοιποῦ κόσμου, τῶν ἀναξίων καὶ ἀμυήτων. Ὁ τέκτων καθιστῶν τὸν ἀκατέργαστον λίθον εὐγραμμον καὶ στιλπνὸν καὶ χρήσιμον, εὐλόγως δύναται νὰ καυχηθῆ ὅτι ἐξεπλήρωσε τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ, προσθέσας ἑαυτὸν εἰς τὸ παγκόσμιον οἰκοδόμημα τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀδελφότητος.

Περὶ τῶν λοιπῶν συμβόλων τοῦ α'. βαθμοῦ θὰ ῥηθῆσιν ὑμῖν προσεχῶς
Α. Βουζάκης.

ΕΚΛΟΓΗ Μ. ΑΝ. ΤΗΣ ΕΛΛ.

Ληγοῦσα τῆς τριετοῦς ὑπηρεσίας τῆς Μ. ΑΝ. τῆς Ἑλ., δι-ετάχθη καὶ ἐγένετο ἤδη ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν αἰγίδα αὐτῆς Σ. Στ. ἡ ἐκλογή τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μελλόντων ν' ἀποτελέσωσιν αὐτὴν κατὰ τὴν τριετίαν 1893—1896.

Καὶ τῆς μὲν Σ. Στ. ἡ «Ἀθῆνα» ἐξελέγησαν ἀντιπρόσωποι οἱ ἀδ. Σ. Ἀντωνόπουλος, Δ. Φωτόπουλος καὶ Ἀθ. Βουζάκης.

Τῆς Σ. Στ. ἡ «Πυθαγόρας» οἱ ἀδ. Κ. Ξένος καὶ Γ. Δαμουλιάνος.

Τῆς Σ. Στ. «τὸ «Πανελλήνιον» οἱ ἀδ. Δ. Μεγαλίτσας καὶ Γω. Ἰωάννου.

Τῆς Σ. Στ. «ἡ Ἐλευσίς» οἱ ἀδ. Δελλαπόρτας καὶ Γκις.

Τῆς Σ. Στ. «ἡ Ἀγαθὴ Ἀσπὴρ» ἐν Πάτραις οἱ ἀδ. Ἀντ. Χαλκιοπούλου καὶ Ν. Φίλων καὶ τῆς ἐν Ζακύνθῳ Σ. Στ. ἀδ. «Ἡλίας» οἱ ἀδ. Δ. Καλύβης, Δ. Κ. Παπαγεωργίου καὶ Ν. Σωροκιᾶδος.

Πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι αὗτοι θέλουσι συνέλθει εἰς γενικὴν συνέλευσιν, ἐν ἣ. κατὰ τὰ τεθεσπισμένα, θὰ λάβωσι μέρος καὶ οἱ μέχρι τοῦδε ἀποτελέσαντες τὸ Συμβούλιον τῆς Μ. ΑΝ. τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ὅπως παρουσιάσωσι πρὸς ἀναγνώρισιν καὶ ἐπικύρωσιν τὰ ἔγγραφα τῆς ἐκλογῆς τῶν, καὶ προδῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ μέλλοντος νὰ ἐκχωρηθῆ τὴν δικαιοκρατικὴν ἐξουσίαν τοῦ τεκτονισμοῦ ἐν Ἑλλάδι Συμβουλίου κατὰ τὰ ἐτῆ 1893—96.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ Συμβ. τῆς Μ. ΑΝ. θὰ ἐπικρατήσῃ πνεῦμα ἀδελ. ὅπως ἐκλεγθῶσιν οἱ κράτιστοι καὶ ἐνδύμενοι νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς εὐμερείας καὶ προόδου τοῦ Ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ, ὅστις ἔχει ἀνάγκην ἐργασίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὅπως ἐπιτελέσῃ τὸ δύσκολον ἔργον του.

Τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν θ' ἀναγγεῖλωμεν ἐν τῷ προσεχῇ φύλλῳ.

Α. Βουζάκης.

Esméralda Cervantes

Ἡ ΑΔ. ΚΛΟΤΙΛΔΗ ΘΕΡΔΑ

(ESMERALDA CERVANTES)

Ἰδιαιτέραν αισθανόμεθα χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν δημοσιεύοντες σήμερον τὴν εἰκόνα τῆς ἀγαπητῆς ἀδ. Κλοτιλδῆς Θερδά (Ἐσμεράλδας Θερβαντές), περὶ ἧς, ἐπισκεφθείσης πρὸ μικροῦ τὰς Ἀθῆνας, μακρὸν λόγον ἐποιήσαμεν ἐν τῷ τῷ μηνὸς Μαρτίου φύλλῳ τῆς «Ἀθῆνας».

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι μετ' ἴσης χαρᾶς θὰ ἴδωσιν οἱ ἀδ.

αναγνώσται τὴν συμπαθῆ καὶ εὐγενῆ μορφήν τῆς ἀγ.· ταύτης ἀδ.· ἤτις ὡς τέκτων τόσας εὐεργεσίας παρέσχεν εἰς τὴν δυστυχίαν, τσαούτης δὲ δόξης καὶ θαυμασμοῦ παρὰ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἤξιώθη τὸ καλλιτεχνικόν της τάλαντον.

Ἡ ἀδ.· Ἐσμεράλδα εὐρίσκεται ἤδη εἰς Σικάγον, ὅπου ἔσπευσε νὰ μεταβῆ ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν ποιητικὴν πατρίδα της εἰς τὸ αὐτῷ συγκροτηθησόμενον συνέδριον τῶν ὠραίων τεχνῶν. Εἰς τὸ συνέδριον τοῦτο θέλει ποιήσῃ ἡ ἀδ.· Θεοφαντὲς καὶ ἀνακρινώσεις περὶ τῆς εἰς τὴν καλλιτεχνίαν ἐπιδόσεως τοῦ γυναικείου φύλου ἐν τῇ Ἀνατολῇ, πρὸς τοῦτο δὲ ἐζήτησε καὶ ἔλαβεν ἐν καιρῷ παρὰ τῶν ἀρμοδίων κέντρων τὰς ἀναγκαίουσας αὐτῇ στατιστικὰς πληροφορίας.

Ἄ. Βρυζάκης

ΤΟ ΓΕΥΜΑ Σ.· ΣΤ.· «ΑΘΗΝΑΣ»

Σπανίως γεῦμα τεκτονικὸν ἐστέφθη ὑπὸ τοιαύτης ἐπιτυχίας, μεθ' ἧς τὸ ὑπὸ τῆς Σ.· Στ.· «Ἀθηνᾶς» δοθὲν τὴν 28ῃ Ἀπριλίου ἔ. ἔ. ἐπὶ τῇ ἐπιτείῳ τῆς ἰδρύσεώς της.

Ἡ μεγάλη αἴθουσα τοῦ ξενοδοχείου «Μινερνε» ἦτο ἀπλῆτως δι' ἠλεκτρικῶν λαμπτήρων φωταγωγημένη, ἐν τῷ μέσῳ δὲ αὐτῆς τράπεζα σχηματίζουσα μακρὸν ἐπίμηκες τετράγωνον, πλουσίως δι' ἀνθέων ἐστολισμένη. Τὴν 8 1/2 μ. μ. οἱ ἀδ.· τῆς Στοᾶς περὶ τοὺς 45 μετὰ τῶν ἐξ ἄλλων στοῶν παρευρεθέντων ἀδ.· ἐν οἷς διεκρίνοντο οἱ ἀδ.· Τροῦμπ, Ξένος, Παπαγιώργιος, Δελλαπόρτας κλπ. κατέλαβον τὰς οἰκείας αὐτῶν θέσεις καὶ ἤρξατο τὸ γεῦμα οὗ τινος τὸ menu εἶχεν ὡς ἑξῆς.

- Hors d'oeuvres
- Potage Saint Germain
- Poisson sauce huitres
- Gigot aag. Fermicier
- bidon a la broche
- Salade verte
- Potage sambayon
- Dessert

Ἡ εὐθυμία ἦν ἀδιάπτωτος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἐγένοντο ἐκ μέρους τοῦ Σεβ.· τοῦ ἀ. ἐπ.· τοῦ ἀδ.· Χαλκιοπούλου, τοῦ ἀδ.· Πύργου αἰ τυπικαὶ προπόσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Μ.· Λιδ.· καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Μ.· Ἀν.· τῆς Ἑλλ.· τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Στοᾶς καὶ τῶν ἀπόντων ἀδ.· αἵτινες ἐνθουσιωδῶς ἐγένοντο ἀποδεκταί. Εἶτα ὁ ἀδ.· Βρυζάκης ἤγειρε πρόποσιν ὑπὲρ τῆς εὐθυμίας τῆς Στ.· «Ἀθηνᾶς» «ἐν ἧ ἐγεννήθημεν, εὐργάσθημεν καὶ ἐργαζόμεθα ἐν ἧ ἡσθάνθημεν τόσους παλμοὺς εὐγενεῖς καὶ τόσα παθήματα ὑπέστημεν, καὶ πρὸς ἣν ἕκαστος ἡμῶν ὀφείλει στοργήν, ὄσσην καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν μητέρα, ἣτις τὸν ἐβάστασε, τὸν ἐγαλούχησε καὶ τὸν ἀνέπτυξεν ἄνδρα ἄσπιον.» Ἡ πρόποσις αὕτη ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς ἀποδεκτὴ, πάντων χειροκροτούντων καὶ ζητωκραυγαζόντων ὑπὲρ τῆς Στ.· «Ἀθηνᾶς». Ὁ ἀδ.· Ἀντωνόπουλος προέπειν ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ «Ἀθηνᾶς» καὶ τοῦ ἰδιοκτητοῦ τοῦ ὁμωνύμου ξενοδοχείου, ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ὁποίου εὐρισκόμεθα, ἐπειπὼν «ὅτι ἡ ἀθάνατος κόρη καὶ μήτηρ τῆς Σοφίας καὶ ἐνδοξος πολιοῦχος τοῦ ἁστέως δὲν ἦν δυνατόν νὰ μὴ ἐμπνεύσῃ τὰ τέκνα τοῦ ὁμωνύμου ἐργαστηρίου εἰς ἔργα τιμῶντα καὶ αὐτὴν καὶ αὐτόν· ὁ δὲ ἀδ.· Κανδρῆς ἐν γλώσσει δημοτικῇ, ἀπεισταλμένος τοῦ Γέρω Πυθαγόρου, ὡς εἶπε, προσηγύρευσε τὴν ὁμήγυριν καὶ ἠύχηθη ὑπὲρ τῆς δράσεως τῆς πάντοτε ἀκμαζούσης «Ἀθηνᾶς». Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀδ.· Α. Παπαγιώργιος ἐγεροθεῖς εἶπεν ὅτι «ὡς μικρὰ ὑπολαῖς μετὰ τὰ ἔσματα τόσων ἀηδόνων θὰ τονίση τὸ ἀσθενές του ἥσμα καὶ θὰ εὐχηθῇ ὑπὲρ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν μελῶν τῆς Στοᾶς «Ἀθηνᾶς». Καὶ τέλος ὁ ἀδ.· Α. Χαλκιοπούλος ἤγειρε πρόποσιν ὑπὲρ τοῦ ἀδ.· Μ.· Λάμπρου τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος ἐνταῦθα τὸν Σύλλογον «Παρνασσόν» οὗ τινος ἡ δράσις ταυτίζεται μὲ τὴν ἀποστολὴν τοῦ τεκτονισμοῦ, καὶ ὁ ἀδ.· Καρακατσάνης ὑπὲρ τοῦ ἀδ.· Κεφαλληναίου, τοῦ ἀπόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλὰ πάντοτε καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν ἔχοντος ἐστραμμένην πρὸς τὴν «Ἀθηνᾶν» ὑπὲρ ἧς τόσον εὐργάσθη. Εἶτα ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλαι ἐνθουσιώδεις προπόσεις ἐξ ὧν μνημονευτέαι ἡ τοῦ ἀδ.· Μενείκου ὑπὲρ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι τεκτόνων καὶ τοῦ ἀδ.· Ρ.· Κοῦν ὑπὲρ τῆς πρακτικῆς δράσεως τοῦ τεκτ.· ἐν Ἑλλάδι, ὅπου εὐρὴ ἀνοίγεται τὸ στάδιον τῆς ἐργασίας του.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησε συναναστροφή, εἰς ἣν προσήλθον οἱ διατρίβοντες ἐνταῦθα κκ. Ὁσκάο Καμιόφσκης ἁ. βελύτονος τοῦ ἰταλικοῦ μελοδράματος, Λεφάλκο ἁ. ὀξυφωνος καὶ ὁ παρ' ἡμῶν μουσικοδιδάσκαλος κ. Λαμπελέτ, οἵτινες νέαν ἔδωκαν ζωὴν εἰς τὴν τόσῳ εὐθυμον ὁμήγηρον.

Ὁ ἁδ.: Σανθόπουλος καὶ ὁ κ. Λαμπελέτ ἐκ περιτροπῆς ἀνέκρουσαν ἐπὶ τοῦ κλειδοκνυβάλου ἐκλεκτὰ μουσικὰ τεμάχια διηνεκῶς χειροκροτούμενοι, οἱ δὲ ἁδ.: Λάσκαρης καὶ Κ. Παπαγεωργίου ἐμελψαν πρὸς κλειδοκνυβάλου ᾠσματα πολλὴν τὸν ἐνθουσιασμόν καὶ τὴν ἐπιδοκιμασίαν ἐξεγείραντα ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ συνήρπασεν ὄλων τὰς ψυχάς, ἦν τὸ ᾠσμα τοῦ κ. Καμιόφσκη, εὐγενῶς προσενεχθέντος ἐν ψάλῃ. Ἡ λιγυρὰ καὶ γλυκεῖα φωνὴ τοῦ κ. Καμιόφσκη ἐκράτει πάντων τὴν προσοχὴν ἐντεταμένην, εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ᾠσματος θυελλώδη ζήτησιν καὶ χειροκροτήματα ῥαγδαῖα καὶ φιλήματα ἔστιν ὅτι ἐκ μέρους τοῦ ἁδ.: Ἀντωνίου τοῦ ἐκ τῶν μᾶλλον ἐνθουσιωδῶν ἁδ.: κατεκάλυπτον τὸν κ. Καμιόφσκη, ὅστις διὰ τῆς ἀρίστης συμπεριφορᾶς του καὶ τῆς ἀγαθῆς του καρδίας κατέκτησε τὰς συμπαθείας πάντων τῶν ἁδ.:

Ὁ κ. Λεφάλκο δὲν ἠδυνήθη ἐν ᾠσῇ ἐνεκα ἐλαφροῦς ἀδιαθεσίας, δι' ἣν ἐζήτησεν ἐπανειλημμένως τὴν συγγνώμην τῶν ἁδ.:

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συναστροφῆς ὁ καμπανίτης ἐφρεεν ἄφθοτος, οἱ δὲ παρενρισκόμενοι ἠμιλλῶντο τίς πρῶτος ἐν προσφέρῃ τὰς περιποιήσεις του εἰς τοὺς τόσῳ εὐγενῶς προσενεχθέντας ξένους.

Οὕτω περὶ τὴν Ζαν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἐληξεν ἡ λαμπρὰ καὶ ἀλησμόνητος αὕτη συναστροφή, πάντες δὲ ἀπεχώρησαν εἰς τὰ ἴδια ἀποκομίζοντες τὰς γλυκυτάτας τῶν ἐντυπώσεων καὶ εὐγνωμονοῦντες τὴν Σ.: Στοῶν « Ἀθηναῖς » τὴν παρασκευάσασαν τόσον λαμπρὸν γεῦμα, καὶ τοιαύτην σπανίαν ψυχαγωγίαν.

Α. Βουζάκης

ΑΝΑ ΤΑΣ ΣΤΟΑΣ

ΣΤ.: « ΑΘΗΝΑ »

Ὁ Σεβ.: ἁδ.: Ἀντωνόπουλος πεισθεὶς ἀπέσυρε τὴν ὑποβληθεῖσαν παραίτησιν αὐτοῦ καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Ἐπίσης

ἐξωμαλίσθησαν πᾶσαι αἱ προκύψασαι δυσχέρειαι εἰς τὰς ἐργ.: τῆς Στ.: ταύτης ἐκ τε τῆς παραίτησεως τοῦ Σεβ.: καὶ ἄλλων τινῶν γεγονότων, οὐχ ἦντον σπουδαίων. Ἡ Στ.: « Ἀθηναῖς » ἐξακολουθεῖ τὰς ἑαυτῆς ἐργασίας μετὰ τῆς συνήθους αὐτῆ δραστηριότητος καὶ τεκτονικῆς τάξεως.

ΣΤ.: ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ—ΕΛΕΥΣΙΣ—ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

Ἐν ταῖς στοαῖς ταύταις, πλὴν τῆς ἐργ.: τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων, περὶ ἧς ἀνωτέρω ποιούμεν λόγον, οὐδεμία ἄλλη ἐργ.: ἀναγραφτέα ἐνταῦθα ἔλαβε χώραν. Αἱ ἐβδομαδιαῖαι ἐργ.: ἐξακολουθοῦσι τακτικῶς ἐν ἀπάσαις ταῖς στοαῖς μετ' ἀξιεπαίνου ζήλου καὶ τεκτονικῆς προθυμίας.

Ἐνεκα τοῦ ἐπερχομένου καύσωνος ἐπίκειται ἤδη ἡ διακοπὴ τῶν τακτικῶν ἐργ.: τῶν στοῶν, ὡς συνήθως. Τοῦτο, ἅμα ὑπὸ τῶν στοῶν ἀποφασισθῆ τι ὀριστικῶς, θὰ ἀναγγείλωμεν ἐν καιρῷ πρὸς γνώσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἁδ.:

ΠΕΡΙ ΣΤ.: Ρ.: †

Ὡς ἀνηγγείλαμεν εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλλον, τὰ ἀποτελοῦντα καὶ νομίμως ἀνεγνωρισμένα μέλη τοῦ Περιστ.: τοῦ Ρ.: †: « Σοφία » ἐν Κοιλιάδι Ἀθ. συνήλθον εἰς τακτ.: ἐργ.: καθ' ἣν ἀνεγνωρίσθησαν τὰ προσαχθέντα ἀποδεικτικὰ τοῦ βαθ.: των, εἴτα δὲ προέβησαν εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ Περιστ.: συμφώνως πρὸς τὸ περὶ τούτου διάταγμα τοῦ Σ. Ρ.: Ἑλληνικοῦ Συμβ. τοῦ 33.: Ἐξελέγησαν δέ:

Σοφ.:	ὁ ἐνδοξ.: ἁδ.:	Δ.:	Κ. Παπαγεωργίου	32.:
Α'. ἐπ.:	» ἁδ.:	ἰπ.:	Ν. Σωροκιάδης	18.:
Β' »	» »	»	Α'. Ι. Χαλικιόπουλος	»
Ρήτ.	» »	»	Ν. Φίλων	»
Γραμμ.:	» »	»	Μθ.: Βουζάκης	»
Θησ.:	» »	»	Κ. Κατακουζηνός	»
Ἐλεου.:	» »	»	Θ. Χελδράτχ	»
Στεγ.:	» »	»	Ἰωσήφ Παναγιόπουλος	»

Χορηγηθείσης δὲ τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἐργ.: τῶν ἀρχαιρεσιῶν ὑπὸ τοῦ Ρ.: Ἑλληνικοῦ Συμβ.: γενήσεται λίαν προσεχῶς ἡ τα-

κτική εγκαθίδρουσις τῶν ἀρχῶν, μεθ' ἣν ἔρξεται ἡ τακτική λειτουργία τοῦ Περιστ.:

Δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐξάρωμεν τὴν πρόθεσιν καὶ τὴν δραστηρίαν ἐνέργειαν τοῦ Σ.: Ἰπ.: Ἑλλ. Συμβ., ὅπερ τόσον παρικῶς ἐφρόντισε νὰ δώσῃ ζωὴν εἰς τὸ ὥρατον σῶμα τοῦ Περιστ.: τοῦ πολλὰς καὶ πολυτίμου ὑποσχόμενου ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἑλλ. τεκτονισμόν.

Α. Βουζάκης Ἰπ. Ρ.: †.

ΣΕΙΣΜΟΙ ΘΗΒΩΝ

Ἰσχυροὶ καὶ ἀλεπάλληλοι σεισμοί, συνταράσσοντες ἀπὸ μέσων Μαΐου τὸ εἶδος, κατηρήμωσαν καὶ τὴν ἀτυχῆ πόλιν τῶν Θηβῶν. Ὁ κακὸς οὐρανὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐγκαταλείψας τὴν εὐανθεῆ Ζάκυνθον εἰς σωρὸν ἐρειπίων, ἦλθεν εἰς τὴν Κεχμεϊάν, ἵνα καὶ ἐκεῖ ἐπιτελέσῃ τὸ ἀπαίσιον ἔργον του· καὶ ὄντως αἱ ἀτυχεῖς Θῆβαι κείνται εἰς σωρὸν ἐρειπίων ἤδη καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῶν στερηθέντες τῶν πάντων ἄστεγαι καὶ πεινῶντες μένουσιν ἐν ὑπαίθρῳ καὶ ἐπικαλοῦνται τὴν βοήθειαν τῶν φιλανθρώπων.

Αἱ ἐκεῖθεν διαβιβαζόμεναι καθ' ἑκάστην εὐχὴς περιστάσεις τὴν κατάστασιν ἀπελπιστικὴν. Θὰ εἶνε ἀνεπαρκὴς πᾶσα περιγραφὴ τῆς δυστυχίας τῶν κατοίκων τῶν Θηβῶν καὶ τῶν προαστείων· ὁ τρόμος καὶ ἡ ἀπελπισία εἰσὶν ἐξωγορημένα ἐπὶ τοῦ μετώπου των, ἡ δὲ ἐκ τῆς στερήσεως καὶ τῆς κακουχίας θλίψις κινεῖ τὸν ἕλεον παντὸς ἔχοντος καρδίαν.

Ἦτο πεπρωμένον αἰ πρὸ τεσσαρακονταετίας τέλειον καταστραφείσαι ἐκ τῆς ἰδίας αἰτίας Θῆβαι νὰ υποκύψωσι καὶ τὸ δεύτερον εἰς τὴν αὐτὴν τύχην, ἤδη, ὅτε ἡ σχηματισθεῖσα καλῶς πόλις ὑπέσχετο πρόοδον καὶ εὐημερίαν οὐ τὴν τυχεύσαν.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας ἀπέστειλε σκηναὶς ἵνα στεγάσῃσι προσωρινῶς τοὺς ἀπόρους κατοίκους, διὰ Β. Διατάγματος δὲ ὤρισεν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν πρὸς συλλογὴν ἐράνιων ὑπὲρ τῶν παθόντων.

Ἡ δειχθεῖσα ὑπὸ τῆς δημοσιογραφίας καὶ τῆς κοινωνίας ἀδιαφορία εἰς τὰ δεινὰ τῶν ἀτυχῶν κατοίκων Θηβῶν ὑπερβάνει πᾶν ὄριον.

Ἡ νευρικῶς συνταραχθεὶς ἐνίσταται ἐκ γεγονότων μικροτέρως σπου-

δαϊότητος δημοσιογραφία, κυλισμένη νῦν εἴπερ ποτὲ εἰς τὸν βόρβορον τῶν πολιτικῶν παθῶν καὶ συμφερόντων, ἀπαθῶς ἤκουσε τὰ τῆς καταστραφῆς τῶν Θηβῶν καὶ ἀπαθῆστερον ἐξίθηκεν αὐτὰ εἰς τὰς στήλας τῆς, ἵνα μὴ ἐλαττωθῇ, φαίνεται, ἡ παραγομένη ἐκ τῶν ἐκάστοτε γραφομένων περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ τάπητος πολιτικῶν ζητημάτων ἐντύπωσις. Ἡ δὲ κοινωνία, ἡ ὡς θεραπευτικὴ πιστὴ ἀκολουθεῖσα τὴν ἐντύπωσιν. Ἡ δὲ κοινωνία, ἡ ὡς θεραπευτικὴ πιστὴ ἀκολουθεῖσα τὴν ἀκόλαστον τῆς πρώτης ὁδόν, ἡ πολλάκις μὴ συγκινουμένη εἰμὴ ἐκ πομπῶν περιγραφῶν καὶ μετρώσας τῶν αἰσθημάτων τῆς τὸ νῆμα μὲ τὸν πῆχυν, ἐν ὃ ἴσχυτος τῶν δημοσιογράφων θὰ προσφέρῃ αὐτῇ, οὐδὲν ἐπίδειξεν ἰνδιαφέρον μέχρι τοῦδε εἰς τὴν δυστυχίαν λαοῦ ὀλοκλήρου, παθόντος ὅτι καὶ ἄλλος λαὸς πρό τινος καὶ ἀπειλουμένου τὸν ἐκ τῆς πείνης θάνατον.

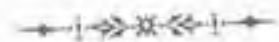
Θλιβόμεθα ὄντως λίαν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ καταστάσει καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἡ φιλανθρωπία οὐδὲν ἥττον θὰ προσέλθῃ ἀρωγὸς τάχιστα καὶ θὰ προσφέρῃ τὸν ὄβελόν τῆς ὑπὲρ τοῦ πεινῶντος καὶ γυμνητεύοντος λαοῦ τῶν Θηβῶν.

Ὁ δὲ τεκτονισμὸς εἰς οὐδὲν καὶ αὐτὸς προέβη μέχρι τοῦδε μέτρον πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δυστυχούντων. Εἶνε καιρὸς, πιστεύομεν, νὰ μὴ παραμελῆ πᾶν ὅτι τὸ καθῆκον καὶ ἡ τιμὴ ἐπιβάλλει αὐτῷ. Ὅσο μικρόν καὶ ἂν εἶνε τὸ συλλεγησόμενον ποσόν, θὰ δεῖξῃ τὴν πρόθεσιν τῶν ἀδ. τεκτόνων ὅπως συντελέσωσιν εἰς ἀνακούφισιν τῶν παθόντων.

Ὁ τεκτονισμὸς, ὁ αἰετοτε πρωτοστατῶν εἰς ἀνακούφισιν πάσης δυστυχίας, ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πᾶν τὸ ἐρετόν ὅπως ἔλθῃ ἐπίκουρος εἰς πεινῶντας ἀδελφοὺς καὶ συμπολίτας ὧν ἡ ἀθλιότης σπαράττει τὴν καρδίαν παντὸς ἀνθρώπου κίσθανομένου τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς καὶ συμπονούντος ἐπὶ τῇ τοῦ πλησίον ἀτυχίᾳ. Οἱ ἀδ. τεκτονεὶς εἰσὶ πρόθυμοι, εἰμὲθα βέβαιοι, νὰ συνδράμωσι κατὰ τὸ δυνατόν, καταβάλλοντες τὸν ὄβελόν αὐτῶν, ἅμα ὡς διαταχθῇ ἡ περιφορὰ τοῦ πρὸς τὸν εἰδικόν τοῦτον σκοπὸν σάκκου τῆς ἀγαθοεργίας.

Ἡ Μ. Ἄν. τῆς Ἑλλ. ἡ πάντοτε πρόθυμος εἰς ἐπιτέλειαν τοῦ καθήκοντός της, εἰν ἀμφοβάλλομεν ὅτι θὰ διατάξῃ τὰ προσήκοντα μέτρα καὶ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, θὰ εὐρεθῶμεν δὲ οὕτω εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν, λίαν προσεχῶς, ν' ἀναγγεῖλωμεν τὰς ἀποτελεσματικὰς ἐνεργείας της.

ἌΘ. Βουζάκης

ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Τὸ ἔξαμηνιαῖον ἀνθῆμα ἀποσταλὲν ὑπὸ τῆς Μ. Ἀν. εἰς τοὺς Σεβ. τῶν Σ. Σ. ἀνεκοινώθη τοῖς ἀδ. κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐν τεκτ. ἐργ. Πᾶς ἀδ. ὡν κανονικῶς τακτ. μέλος Στοᾶς τινος, μὴ παρευρεθείς δὲ κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ συνδήματος, ὀφείλει ν' ἀποταθῆ εἰς τὸν Σεβ. τῆς Στοᾶς του καὶ λάβῃ αὐτὸ. Ὡς γνωστόν, οὐδενὶ ἐπιτρέπεται ἢ ἀνακοίνωσις τοῦ συνθ. εἰς ἀδ. ἀγνωσθέντα αὐτό, πλὴν τοῦ σεβ. τῆς Στοᾶς εἰς ἣν ἀνήκει.

— Ἐμνήθησαν εἰς τὰ τεκτ. μυστήρια ἐν τῇ Στ. «Ἀθηνᾶ» οἱ ἀδ. Ἰπ. Καραβίας, δικηγόρος, Γ. Παπαδιαμαντόπουλος, ταγματάρχης τοῦ Μηχανικοῦ καὶ Γεράσιμος Χαλκιδόπουλος ἀνθροπολογαγὸς τοῦ Πυροβολικοῦ συγκαίρομεν αὐτοῖς ἐν καρδίᾳ.

— Καθὰ ἐπληροφορήθημεν τὸ Γ. Ἑλλ. Συμ. ἀπένειμε τὸν ὕπατον τεκτ. βαθμὸν τοῦ 33. τοῖς ἀδ. Σ. Σ. Στεφάνου καὶ Δ. Κ. Παπαγεωργίου συγκαίρομεν ἀμφοτέροισι ἐπὶ τῇ τιμῇ.

— Ἐτελέσθησαν ἐν Σύρῳ ἐν μίᾳ τῶν εὐχῶν τῆς καλλιτέρας αὐτόθι κοινωνίας εὐδαίμωνι οἱ γάμοι τοῦ ἀδ. Π. νου Ἀποστολοπούλου ταχ. ἐπιστάτου, μετὰ τῆς ἐκ τῆς γνωστῆς καὶ ἐγκρίτου τῆς Σύρου οἰκογενείας διαποινίδος Ἀννέτας Θ. Καλομενοπούλου, κόρης ἀγαοῦ καὶ καλλιμόρφου συνειρούσης προτερήματα ὁπᾶντα ἀγαθότητος, σεμνότητος καὶ ἀρετῆς. Παίνομεν μὲ εὐόδη ἀνθῆ ἀκακίας τοὺς οὕτως ἀρμονικῶς ἐνωθέντας καὶ ἀδελ. ἐκφράζοντες εὐχάς, ὅπως ὁ βίος αὐτῶν διαρροέσῃ ἀνέφελος καὶ εὐδαίμων μὲ τὴν ἀπόλαυσιν παντὸς καταθυμίου.

— Ἀτυχίαν μεγάλην ὑπέστη ὁ ἀδ. Μ. Μουστάκας διὰ τῆς ἀποτεφρώσεως τοῦ παρὰ τὴν Ἁγίαν Εἰρήνην ἀτμοκίνητου ἐπιπλοποιείου αὐτοῦ «ὁ Ἰκαρος» μετὰ τῆς ἀνωθεν αὐτοῦ κατοικίας του. Τὸ παμφάγον πῦρ εὐρὸν ἀφθονον τροφήν εἰς τὰς ἐσφλέκτους ὕλας τοῦ ἐπιπλοποιείου, δὲν ἔδωκε καιρὸν νὰ σωθῆ οὐδὲν τῶν ἐν αὐτῷ καὶ τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἰδιοκτητοῦ. Τὸ ἐπιπλοποιεῖον τοῦτο μετὰ τῆς οἰκίας ἦν ἠσφαλισμένον παρὰ τῇ Ἀσφαλιστικῇ Ἐταιρίᾳ Union Commercial, ἣν ἀντιπροσωπεύει ὁ ἀδ. Στεφάνου.

— Διατρέφας ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἐνταῦθα ἀνεχώρησε πάλιν εἰς Ζάκυνθον ὁ ἀδ. Στίβενς.

— Προφανῆ ὑπέστη κίνδυνον ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς τοῦ θυγατρῖου τοῦ ἀδ. Ν. Σωροκιάδου ἕνεκα τεμαχίου ἀσβεστοκονιάματος, εἰσελθόντος ἐν αὐτῷ ἐξ ἀπροσεξίας κτίστου τινός. Ἐντυχῶς ἡ ἐπιστήμη ἐγκαιρῶς ἐπιληφθεῖσα ἀπήλλαξε τὴν μικρὰν τοῦ κινδύνου, τὴν δὲ ἀδ. Σωροκιάδην τῆς δικαίας ἀνησυχίας καὶ τῆς λύπης του.

— Τῷ ἐν Πάτραις ἀδ. Κ. Καλυβῶκᾳ εὐχαριστοῦμεν ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τῆς τεκτ. διδ. ἣν, μὴ προφθάσαντες νὰ παραλάβωμεν ἐν τῷ παρόντι, τίλομεν δημοσιεῖσαι εἰς τὸ ἐπόμενον.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΛΕΩΝ. ΜΗΣΙΟΣ ΚΑΙ Σ^Α
ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

40 — ὁδὸς Σταδίου — 40

Κ. ΒΟΥΡΛΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ

ὁδὸς Θησείως καὶ Περικλέους

ΜΙΧ. ΑΡΝΙΩΤΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ

Ὁδὸς Σοφοκλέους

(παλαιὸν Χρηματιστήριον)

Κ. ΧΟΤΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Γ. ΖΑΒΟΡΙΤΗΣ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ

κάτωθεν ὑπουργείου Δικαιοσύνης

Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ

ὁδὸς Ἑρμοῦ καὶ ὁδὸς Πανεπιστημίου

ΑΘ. ΒΥΡΙΝΗΣ ΚΑΙ ΥΙΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΙ

ΕΝ ΘΗΒΑΙΣ

ΚΑΖΗΣ ΚΑΙ ΜΑΡΑΓΚΟΣ

ΕΜΠΟΡΟΙ ΚΟΜΨΟΤΕΧΝΗΜΑΤΩΝ

ὁδὸς Ἑρμοῦ

Κ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ

ὁδὸς Σταδίου ἀρ. 44

Κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (ΚΟΛΩΝΑΚΙΟΥ)